

Syn. Vakt, Eskort, Betäckning. — Ss. *B-s-trupp*.

BEVANDRAD, a. 2. 1) Som vandrat mycket omkring på en ort, mycket hemmastadd. *Vara väl b. i en stad, i ett slott, en skog, en park, o. s. v.* — 2) (fig.) Ganska kunnig i ett ämne, skicklig i en sak. *Väl b. i matematiken, i historien, i embetsgöröml, i rutinen, i knep, skälstycken, skurkstreck, o. s. v.* — Syn. Hemmastadd, hemma i, Genomdrifven; se f. ö. *Skicklig*.

BEVAR, n. 3. sing. indef. Brukas endast någon gång i uttrycken: *Taga i b.*, i beskydd, t. ex.: *Må Gud taga er i sitt b.!* *Hafva i b.*, bevara (bem. 1).

BEVARA, v. a. 1. 1) (om sak) Bibehålla i godt stånd, i samma skick, så att ingen skadlig förändring inträffar. *B. frukt, möbler. B. sin halsa, sitt rykte. B. ögonen emot solen, för solens strålar. B. kött för skämning, för att skämmas. B. sin tro. B. sin själ för synd. B. en hemlighet, ej för andra omtala, yppa den.* — Syn. Förvara, Skydda. — 2) (om person) Skydda, Försvara. *B. någon för köld. B. landet för fiendligt infall, för fienden, för en smitta. Man hoppas, att konungens vishet skall b. staden för vidare oroligheter. Gud har hittills b-t oss. Gud b-re, må Gud b. oss för allt ondt! Gud b-re mig ifrån att någonsin göra så illa! Gud b-re mig derifrån! B-re mig Gud att tänka derpå! B-re Gud!* uttryck, hvarigenom man med en viss högtidlighet förnekar en framställd förmodan, fråga, jemte det man yttrar sin afsky, fruktan för ett förhållande, som vore motsatsen till det man förnekar. Se f. ö. *Bevars!* och *Gudbevars!*

BEVARANDE, n. 4. Handlingen, då man bevarar.

BEVARING, f. 2. Se *Bevarande*.

BEVARS! int. Sammandraget af *Bevare oss!* Brukas, för att uttrycka: 1) Ett eftertryckligare jakande eller nekande. *Är det slut på arbetet ännu? Ja b.!* *Du är väl nu bra sömnig, du, som vakat hela natten. Nej b.!* *Du kan då aldrig lära dig att bli folk. Jo b.!* — 2) Förundran, bestörtning, öfverraskning. *B., hvad du ser ut!* *Man säger äfv.: B. väl! B. Gud! Gud b.!* *Kors b.!* *Åh b.!* — 3) Harm, förtret, missnöje, förakt, afsky, ledsnad, m. m. *B., så du talar! B., så enfaldig du kan ställa dig!* *B., hvad du har många konster för dig!* *B., så noga det skall vara!* *B., sådan sprätt!* *B., hvilket väder, hvilka vägar!* *B., att du kan vara så elak!* *B., herrn, kan tänka!*

BEVEFVA, v. a. 1. (bibl. gam.) Invefva, inveckla.

BEVEKA, v. a. 1. 1) (egentl.) Göra vek, mild. *Gud har b-kt hans hjerta.* — 2) Medelst böner eller rörande skäl, föreställningar, åtbörder, o. s. v. förnä. *B. till tårar, till medlidande, till ändrande af föresats. Låta sig b-s af någons böner. Låta b. sig eller låta sig b., gifva vika för någons böner, &c.* — Syn. Röra.

BEVEKANDE, a. p. 1. Som är af beskaffenhet att kunna beveka, röra. *B. tal, kraft, föreställning, orsak. B. skäl och omständigheter, som tala för någon.* — Syn. Beveklig, Rörande.

BEVEKANDE, n. 4. Handlingen, då man beveker.

BEVEKELSE, f. 2. 1) Se *Bevekande*. — 2) Den förändring i sinnet, som föregår hos en person, hvilken bevekes. — Syn. Rörelse.

BEVEKELSEGRUND, m. 3. Skäl, orsak, grund, som förmår någon till en viss handling. *Det är alltid svårt att döma om andras b-er. Hvad var b-en till denna hans handling?* — Syn. Motiv, Bevekande skäl, orsak, grund.

BEVEKLIG, a. 2. 1) Som har egenskapen att beveka, öfvertala. *Genom b-a böner lyckades han slutligen att röra hennes hjerta till medlidande. Hålla ett b-t tal. B-a skäl, föreställningar.* — Syn. Bevekande, Rörande. — 2) (föga brukl.) Som låter sig beveka.

BEVEKLIGHET, f. 3. 1) Bevekande öfvertalelse. *Bedja någon med högsta b. att afstå från ett företaget.* — 2) (föga brukl.) Egenskapen att låta sig beveka.

BEVEKLIKT, adv. På ett bevekligt sätt. *B. bedja någon om en sak.*

BEVERKA, v. a. 1. (mindre brukl.) Se *Verka*. **BEVILJA**, v. a. 1. 1) Förklara sin vilja vara, att något, som blifvit begärtd, erhålles eller får ske. *B. någon en ynnest, en rättighet, ett privilegium. B. någons bön, ansökan. B. någons giftermål. B., att något får ske.* — Syn. Se *Bifalla*. — 2) Medgifva att lemna begärtd anslag, skattebidrag. *Rikens Ständer hafva b-t det af regeringen äskade anslaget, hafva b-t 100,000 R:dr till kanalaneläggningen.*

BEVILJANDE, n. 4. 1) Handlingen, då man beviljar. — 2) Hvad som blifvit beviljadt.

BEVILLNING, f. 2. Af rikets ständer frivilligt åtaget skattebidrag, som blifvit af regeringen begärtd. *Åtaga sig, utgöra b. B-ens användande fastställes af rikets ständer. Allmänna grunderna för b-ens fördelning.* — Syn. (i äldre tider) Gård. — Ss. *B-s-summa*.

BEVILLNINGSAFDRAG, n. 3. Afdrag, som enligt lag göres vid räntas erläggande, svarande mot bevillingens storlek för kapitalet.

BEVILLNINGANSLAG, n. 3. Anslag, beviljadt af rikets ständer.

BEVILLNINGSFÖRORDNING, f. 2. Förordning, innehållande föreskrifter angående bevillingens fördelande och utgörande.

BEVILLNINGSMEDEL, n. 3. pl. Af rikets ständer beviljade penningmedel.

BEVILLNINGSGUTSKOTT, n. 3. Det af rikets ständers Utskott, som har att afgifva förslag till den åtagna bevillingssummans fördelning, samt att uppgifva grunderna derför och fastställa sättet, huru de i hvarje särskilt fall skola tillämpas.

BEVINGA, v. a. 1. Egentl.: Gifva vingar. Brukas endast i fig. mening och i poetisk stil. *Hoppet b-de hans fjät.*

BEVINGAD, a. p. 2. (poet.) 1) Med vingar försedd. *En b. engel. Den b-e Mercurius.* — 2) (fig.) *Med b-e steg, ganska snabbt.*

BEVIS, n. 3. 1) a) (log.) Framställning af skälen för ett omdöme, och omdömet utledning ur dessa skäl. *Framlägga, uppställa, gifva b. för en sats, ett påstående.* — b) (mat.) Förknippning af förut bevisade och erkända satser, hvarigenom man kommer till öfvertygande visshet om riktigheten af en gifven, uppställd sats. — c) Framställande af giltiga skäl för sanningen af en omständighet, riktigheten af en uppgift, antingen för domstol eller i det allmänna lifvet. *Anföra, andraga b. för ett faktum, en omständighet, en uppgift, ett påstående. Anföra till, såsom b. Till b. hvarpå jag blott vill nämna, att . . .* — d) Innehållet af hvad som blifvit bevisadt. *Delta b. är öfvertygande, svagt, otillräckligt.* — 2) Skriftligt intyg, hvarigenom en